

شپږ میاشتنی رپوټ

جنوری - جون ۲۰۱۶

په وروستیو ۱۵ کلونو کې د خبر رسونې د بهیر په اړه ځانګړی
رپوټ

شپږ میاشتنی رپوت (د ۲۰۱۶ له جنوری تر جون)

لړلیک

پیلامه

په ۲۰۱۶ کال کې د خبریالانو پروړاندې د تاوتریخوالي ۵۴ قضیې

د ۲۰۱۶ په لومړیو شپږو میاشتو کې د تاوتریخوالي ۳۸ سلنه لوریدل

د ۲۰۱۶ میلادي کال په لومړیو شپږو میاشتو کې د خبریالانو پروړاندې
تاوتریخوالی

له ۲۰۰۱ کال وروسته په افغانستان کې د رسنیو کیفیت

د خبریالانو د ملاتړ ادارو غوړیدا او فعالیتونه یې

د افغانستان په رسنیو کې د میرمنو منډ ماتونه

پایله

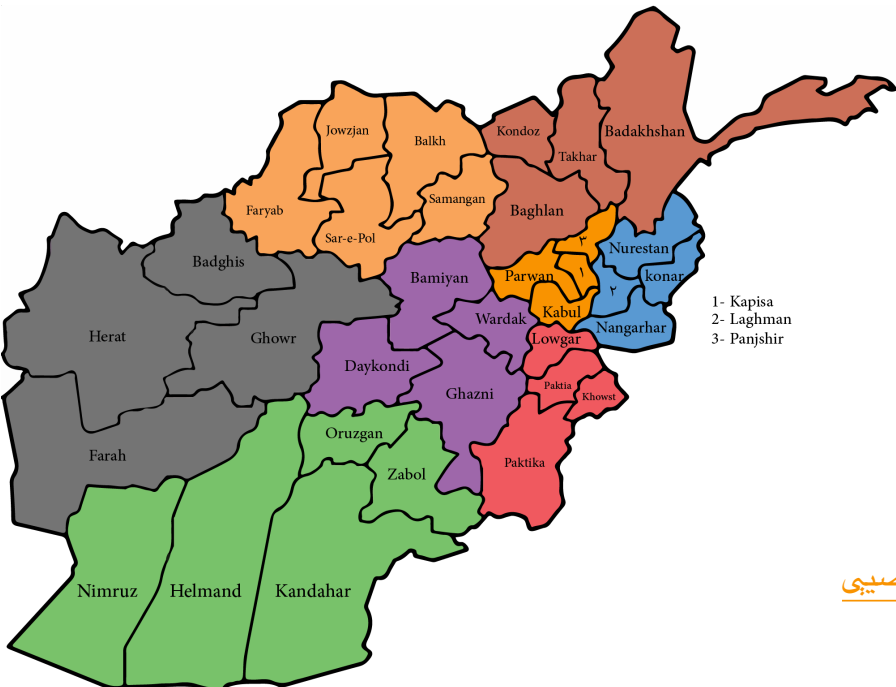
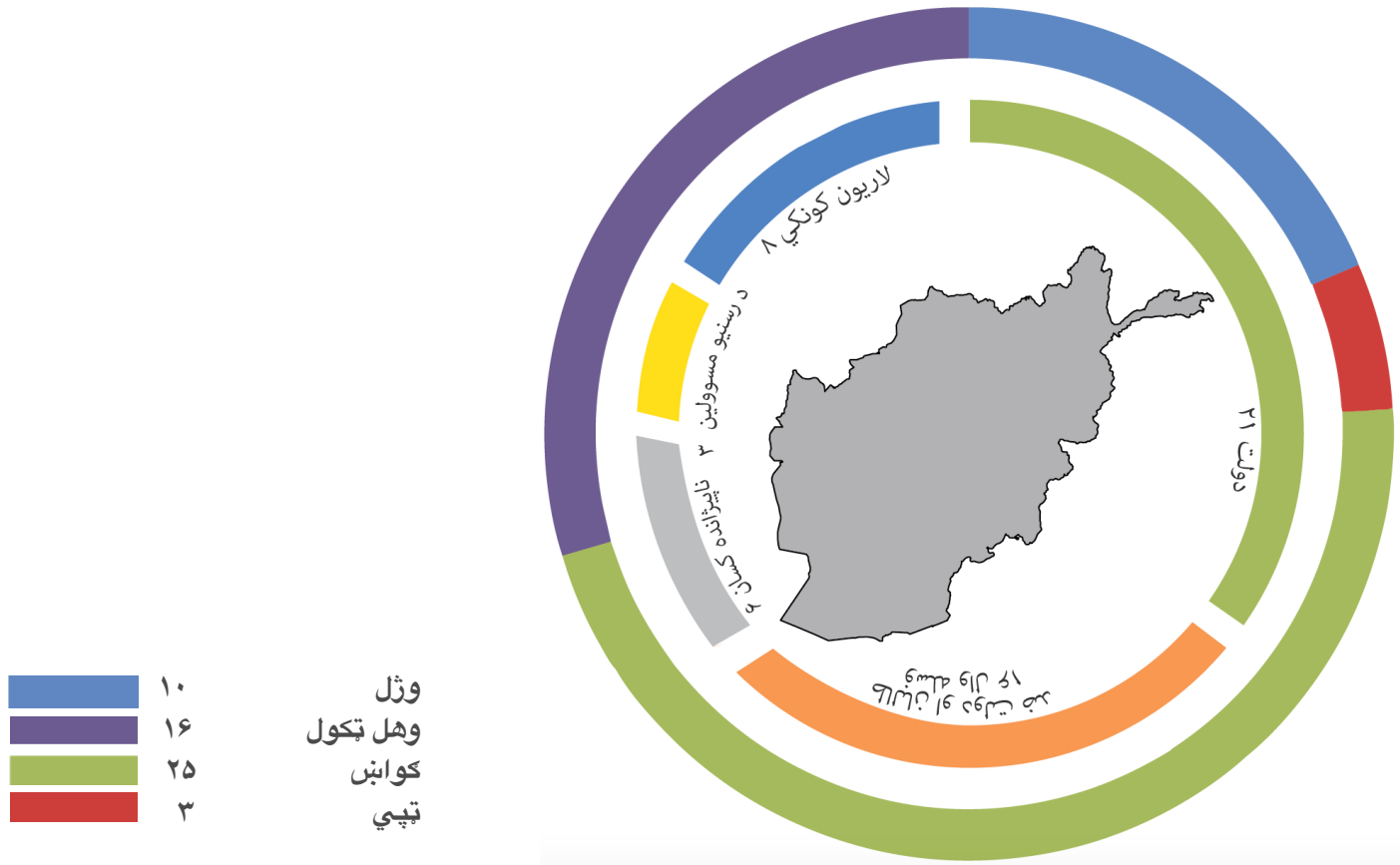
سپارښتنې

په افغانستان کې د تاریخ د یوه نوي باب له پرانیستو ۱۵ کاله وروسته ، په داسې یوه دوره کې چې دهیواد وگړو ته یې دا فرصت په لاس ورکړ چې په سیاسي او مدنی برخه کې خپله ازادې تجربه کړي، د رسنیو په برخه کې لاسته راوړنې او هم د رسنیو دشمیر زیاتوالی دهیواد دپرمختگ یوه ځلانده او ترټولو بنسکلې وړانگه بلل کیږي. که څه هم چې دغه پرمختگونه او لاسته راوړنې دبیان او رسنیو د ازادۍ په برخه کې افغانستان دسیمې دهیوادونو ترمنځ په خورا ښه ځای کې واقع کوي ،خو په تیره یوه نیمه لسيزه کې د رسنیو دپرمختگ لړۍ له بیلابیلو فرصتونو او هم ننگونو سره مخ شوې ده.

د شمیر له مخې درسنیو زیاتیدل د پام وړ دي ، خو د رسنیو دکارکیفیت او هغه خنډونه چې معلوماتو ته د لاسرسی په برخه کې رسنۍ ورسره مخ دي لاهم د رسنیو او خبریالانو پروړاندې له لویو ستونزو څخه بلل کیږي. له بلې خوا له بیلابیلو لورونه د خبریالانو پروړاندې د گواښونو موجودیت ، دخبریالانو خونديتوب له ستونزو او ننگونو سره مخ کړی دی.

دا د افغان خبریالانو دخونديتوب کمیټې اووم رپوټ دی چې دخبریالانو پروړاندې دتاوتریخوالو سربیره یې په لنډه توگه په تیرو ۱۵ کلونوکې د رسنیو د پراختیا په اړه هم یوه کتنه کړې ده .

د یادونې ده چې دقضیو ثبت د افغان خبریالانو دخونديتوب کمیټې دپالیسی له مخې شوی او هغه قضیې ثبت شوې دي چې په مستقیمه توگه یې دخبریال له مسلکي کارسره تړاو لرلی وي. دا په دې معنا ده چې دافغان خبریالانو دخونديتوب کمیټه د دخبریال او رسنیو دکارکونکي په اړه مشخص تعریفونه لري او هغه پېښې چې پکې د زیانمن کس حقوقي حالت د کمیټې له تعریف سره سمون ونه لري ثبت شوې نه دي.

دهیواد لویدیځ زون : ۴ قضیې

دهیواد سویل ختیځ زون: ۵ قضیې

دهیواد سویل زون : ۳ قضیې

دهیواد ختیځ زون: ۴ قضیې

دهیواد مرکزي زون: ۸ قضیې

دهیواد شمال ختیځ زون: ۷ قضیې

کابل او د کابل شمال ته پراته ولایتونه: ۲۰ قضیې

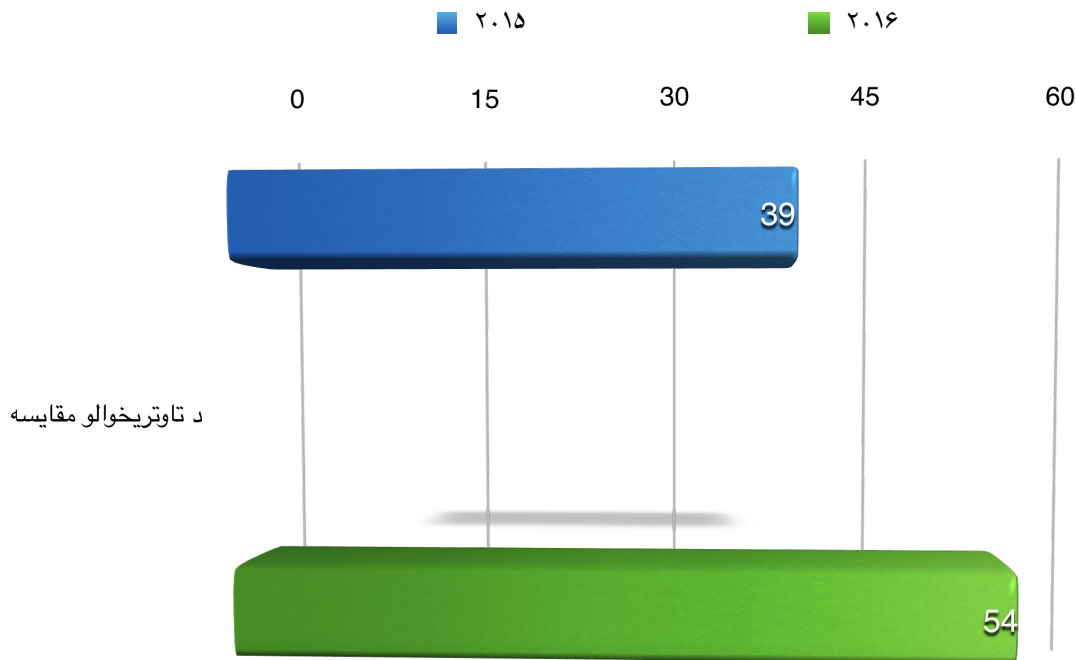
دهیواد شمال زون : ۳ قضیې

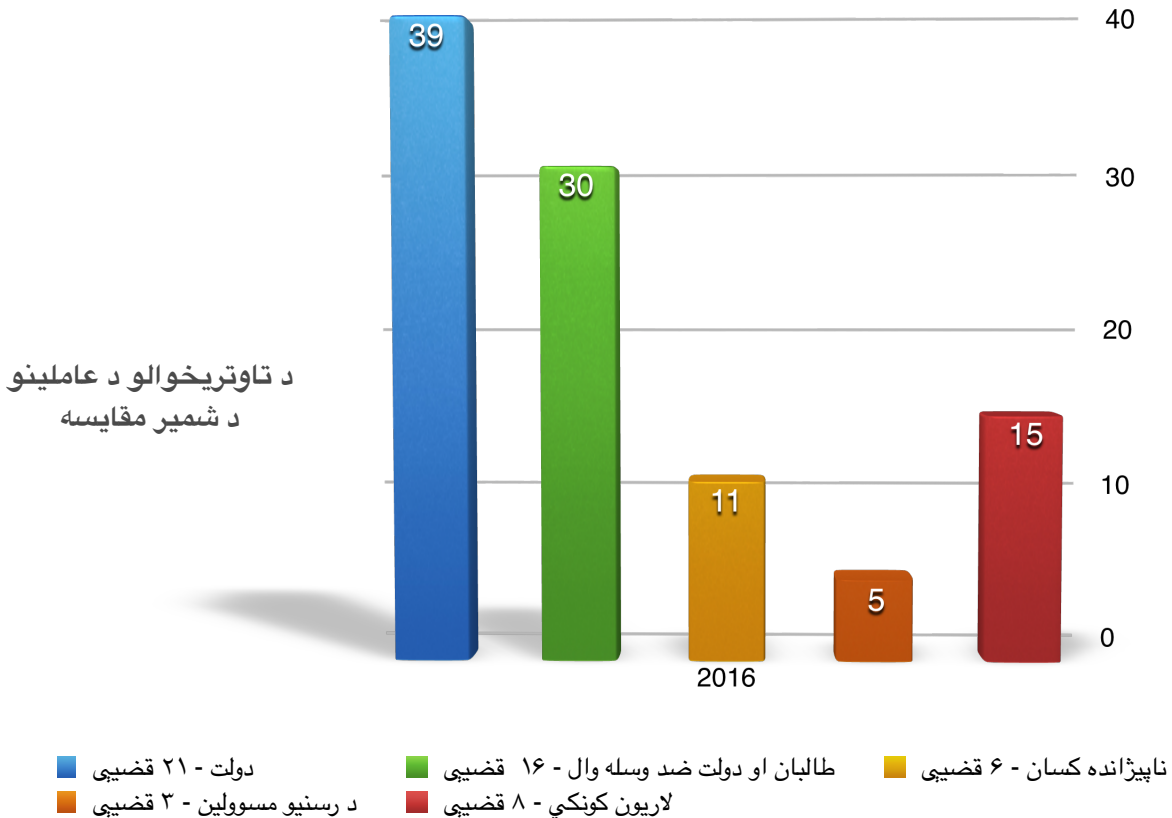
۳۸ د ۲۰۱۶ په لومړيو شپږو مياشتو کې د تاوتریخوالي ۳۸ سلنه لوړیدل

د ۲۰۱۶ کال په لومړيو شپږ مياشتو کې ۵۴ پېښې چې دخبريالانو وهل ټکول، گواښنه او وژنه ده ثبت شوي دي په داسې حال کې چې د ۲۰۱۵ کال په لومړيو شپږ مياشتو کې دغه شميره ۳۹ پېښوته رسیده. حکومتي مسوولين اوموظفين بياهم د خبريالانو پروراندې دتاوتریخوالي او گواښ ديوې لورې برخې مسوول گڼل شوي دي. همداشان دولت ضد وسله وال دپخوا په پرتله د ډيرو پېښو عاملين ښوول شوي دي . په دغو شپږومياشتو کې دولتي مسوولين اوموظفين د ۲۱ پېښو عاملين ښوول شوي چې (۳۹٪) جوړوي دغه راز دولت ضد وسله وال د ۱۶ پېښو عاملين دي چې دټولو پېښو (۳۰٪) سلنه ښيي.

په همدې حال کې د حکومت له لورې په داسې حال کې چې ولسمشرله رسنيو سره د چال چلند او خلکو ته د معلوماتو په رسولو کې د اسانتياو د رامنځته کولو فرمان هم صادر کړی خوښکاري داسې چې لاهم کوم بنسټيز بدلونونه نه دي رامنځته شوي.

پر همدې مهال د کابل پوليسو له ټولو بهرنيو وگړو چې خبريالان هم پکې شامل دي سپارښتنه کړې چې له ساتونکو پرته له خپلو کارخايونو او استوگنځايونو راونه وځي پوليس دا چاره د بهرنيو وگړيو د امنيت دخونديتوب لپاره اړينه بولي خو بهرني خبريالان بيا وايي دپوليسو دې اقدام دهغوی پر مسلکي کاري چاپيريال پر وړاندې ستر خنډ بولي

د ۲۰۱۶ میلادي کال په لومړیو شپږو میاشتو کې دخبریالانو پروړاندې تاوړیخوال

ددې کال د جنوري پر ۲۰مه به کابل کې د طلوع نیوز دکارکوونکو پر موټر په ځان وژونکي برید کې دیاد تلویزیون ۷تنه کارکوونکي ووژل شول او تر شلو زیات نور ټپیان شول. دا دافغانستان درسنيو په تاریخ کې درسنيو دکارکوونکو دمرگ ژوبلې تر ټولو خونړۍ پېښه گڼل کیږي.

دامریکا دملي راډیو خبریال دیوید گیلکي او دهغه افغان ملگری ذبیح الله تمنا د روان کال د جون میاشتې په ۵مه نیټه هغه مهال چې غوښتل یې دملي اردو له یو کاروان سره د هلمند ولایت دمارجې ولسوالۍ ته سفر وکړي چې پر موټر یې دبرید له امله دواړه ووژل شول.

دادیب رادیو خبریال محمد ابراهیم هاشمی د ۲۰۱۶ کال د فبرورۍ په ۱۴ مه نېټه هغه مهال چې له کوره د دندې پر لور روان و دلارې په اوږدو کې د ناڅرگندو وسله والو له لورې تپي شو. د افغان خبریالانو د خونديتوب کمیټې سربیره پر دې چې له امنیتي بنسټونو سره یې اړیکه ټینګه کړه دهغه د درملنې او کابل ته د لیزد لپاره یې ۵۰۰ ډالره مرسته هم وکړه. کابل ته تر لیزد وروسته یې دهغه په درملنه کې هم ونډه واخیسته او همدارنګه یې د هغه د قضیې دحل په موخه چې پر چا یې عریضه کړې وه دمدافع وکیل لګښت هم پرې کړ.

په لوګر ولایت کې د کابل نیوز خبریال حکمت الله د ۲۰۱۶ کال د اپریل په ۲۸ مه هغه مهال چې له کارخایه دوردگو ولایت ته روان و دلارې په اوږدو کې وسله والو طالبانو له موټر بنسکته کړ او له ځان سره یې یوور کله چې د افغان خبریالانو د خونديتوب کمیټه له دې پېښې خبره شوه طالبانو سره یې تر اړیکو او هغوی ته پر دې قناعت ورکولو چې نیول شوی تن خبریال دی دوردگو اوسیدونکی دی او له هیڅ سیاسي ډلې سره اړیکې نه لري. بیرته دهغوی له منګولو راخوشې شو.

د رویترز اژانس، الجزیرې عربي او انگلیسي برخو خبریالان مصطفیٰ عندلیب، رحمت الله نیکزاد او عبدالله رحمانی هغه مهال چې غوښتل یې په غزنی ولایت کې د طالبانو له لورې د ملی پولیسو د شهیدو شویو سرتیرو انځورونه د غزنی په ملکی روغتون کې واخلي د امنیتي قوماندانۍ د مالی او اداري مسول له لورې وګواښل شول او انځور اخیستو ته اجازه ورنکړل شوه. کله چې دا خبر د افغان خبریالانو د خوندي توب کمیټې ته راورسید کمیټې په مرکزی زون کې له اړوند چارواکو سره د یادو خبریالانو د ګډې ناستې زمینه برابره کړه او پر دې سربیره یې له والی او نورو چارواکو سره د خبریالانو پر وړاندې نورې پرتې ستونزې هم شریکې کړې. په همدې ناسته کې سرغړونکو له خبریالانو بڅښنه وغوښته او په راتلونکې کې یې د داسې ستونزو دمخنیوي لپاره یوه ځانګړې کمیسیون ته هم دنده وسپارل شوه.

په خوست ولایت کې د امریکا غږ اشنا رادیو خبریال ابراهیم رحیمی د ۲۰۱۶ کال د فبرورۍ د میاشتې په ۲ مه نیټه په یوه خبري ناسته کې هغه مهال وګواښل شو چې غوښتل یې د امنیتي قوماندانۍ د نشه یې توکیو پر خلاف د مبارزې له مشر نه پوښتنه وکړي. هغه نه یوازې چې وګواښل شو بلکې د پوښتنې کولو حق هم ورنکړل شو. د خبریالانو د خوندي توب کمیټې موضوع د امنیتي قوماندان سره شریکه کړه. هغوی له ښاغلي رحیمی بڅښنه وغوښته او ژمنه یې وکړه چې به راتلونکې کې به هیڅ خبریال نه ګواښل کيږي او هریو ته به د هر ډول پوښتنې حق ورکول کيږي.

له ۲۰۰۱ کال راهیسی په افغانستان کی د رسنیو څرنګوالی (کیفیت)

د طالبانو پنځه کلنه واکمني، هغه دوره چې پکې افغانان له هر ډول ازادۍ بې برخې و. افغانستان په ۲۰۰۱ کال کی په خپل تاریخ کې دیونوي باب د پرانستې شاهد و. دې باب افغانانو ته دنویو هیلو پر راټوکیدلو سربیره د سیاسي ازادۍ د ازمویلو وړ هم پرانست. د بیان ازادۍ په بی ساري ډول پرمختګ وکړګڼې رسنۍ رامنځته شوې. د دموکراسۍ له لسیزې (۱۳۴۳-۱۳۵۲) راوړسته په لومړي ځل خصوصي رسنیو خپل فعالیت پیل کړ. کابل اونیزه، ملی ارمان ورځپاڼه، ارمان راډیو، اینه تلویزیون، افغان تلویزیون او د ملی اقتدار ورځپاڼه هغه لومړنۍ رسنۍ وې چې د طالب واکمنۍ له سقوط وروسته یې فعالیت پیل کړ. اساسي قانون چې په ۲۰۰۳ کال کی تصویب شو د سیمې د هیوادونو په کچه تر ټولو ښه قانون وګڼل شو چې پکې د بیان ازادۍ او په ځانګړي توګه د رسنیو ازادۍ ته ځانګړي درنښت ورکول شوی دی. د رسنیو قانون چې د لنډمهاله ادارې له جوړیدو لږه موده وروسته تصویب شو د رسنیو د خپلواکۍ او کار کولو لپاره تر ټول ښه او وړ قانون و او د رسنیو دکار او دغه راز د رسنیو له لورې د بیان د ازادۍ د ازموینې لپاره یې قانوني بنسټ جوړ کړ.

نړیواله ټولنه چې تازه افغانستان ته راغلی وه پر هغه چاپیریال جوړیدنه یې ډیر ټینګار کاوه چې پکې رسنۍ مهم رول ولوبوي. دهمدی امله یې نه یوازې له رسنیو سیاسي او اخلاقي ملاتړ وکړ بلکه دهغه مهال پر حکومت یې هم ټینګار وکړ چې د رسنیو او بیان د ازادۍ د پرمختګ لپاره زمینه برابره کړي.

نړیوالې ټولنې په ټول هیوادکی د رسنیو د رامنځته کیدو لپاره ډیری پیسې ولګولې. دا ټول ددی لامل شو چې افغانستان په څو کالو کې د سلګونو رسنیو د رامنځته کیدو شاهد و.

د دې چاپیریال په رامنځته کیدو سره ځینو سیاسي څیرو هم دخپلوګوندي او سیاسي نظریو د خپرولو او نورته درسولولپاره د رسنیو د رامنځته کیدو سره لیوالتیا ونښوده چې په دې برخه کې د ایښې، راه فردا او تمدن تلویزیونونو او نور سلګونو رسنیو یادونه وکړو.

په هیواد کی ګڼو رسنیو د خبرونو او خپرونو په برخه کی د ټیټې مسلکي پوهې په لرلو سره خپل کار پیل کړ چې له هماغه پبله دا رسنۍ په څلوروبرخو ویشل شويدي.

- ۱- حکومتي رسنۍ چې د حکومت دنظر، موخو او خبرونو دخپراوي لپاره بیا خلي جوړې شوې.
- ۲- خپلواکه رسنۍ چې دخبرونو، سیاسي خپرونو او نورو بوختیزو (تفریحي) خپرونو د وړاندې کولو په موخه جوړې شوې.
- ۳- سیاسي او حزبي رسنۍ چې د ګوندونو د موخو د خپرولو او سیاسي اوولس ته د سیاسي څیرو د ورپېژندلو په موخه جوړې شوي.
- ۴- قومي رسنۍ چې د قومونو د موخو د تعقیب لپاره جوړې شوې.

که څه هم چې پر څلورو ګټه ګورینو د رسنیو ویش له ځینو سره اندیښنې راولاړې کړي خودپام وړ ټکی دادی چې ډیری لیدونکی او اوریدونکی له خپلواکو رسنیو سره لیوالتیا لري چې اساسي لامل یې ددغو رسنیو بی پریتوب او په مسلکي بڼه د خبرونو، بوختونکو اونورو خپرونو چمتوکول ښودل شويدي.

داسی هیله ښودل کیده چې د وخت په تیریدو سره به ډیری رسنیو څرنګوالی (کیفیت) ښه شي خو ډیر عکس یې دا وړاندوینه نا سمه راوخته او په دې برخه کی چندانې بریالیتوب موجود نه و. که څه هم ځینی لویو خبري رسنیو خپل څرنګوالی (کیفیت) رابڼه کړ خو ډیری رسنۍ اوس هم دراپور ورکولو پرمهال له هماغه زرو میتودونو کار اخلي. اود راپور جوړولو او خپرولو لپاره دنویو لارو چارو په کارولو کی کومه لاسته راوړنه نه لري. د ګردې میزونو د څرنګوالي او ارزښت په برخه کی هم پام وړ پرمختګ نشته. د ګوتو په شمیر څیرې په ګردې میزونو کی اوږي اوږي او تر ډیره په تلویزیونونو کی ګردې میزونو کلیشه یې بڼه غوره کړې. ددغو څیرو په خبرو او شننو کې نوې خبره نه وي او هماغه تکراري جملې بیا بیا تکراري.

رسنۍ په ځانگړی توگه تلویزیونونه چې په هیواد کی پیر لیدونکی لري تر پیره یی بوختونکو (تفریحی) خپرونو ته مخه کړی ده او همدا لامل دی چې دڅرنګوالي او څومره والي له پلوه بوختونکو خپرونو خورا پرمختګ کړی دی. دتلویزیونونو د بوختونکو خپرونو د لیدونکو د شمیر پیربنت دنورو خپرونو په ځانگړی توگه خبري برخې سیورس غورولی اوچندانى پام ورته نه کيږي.

دافغانستان په رسنیو کی د څېړنیو راپورونو په جوړولو کی یوه تشه موجوده ده. په افغانستان کې د پراخه اداري فساد دشتون له امله طمع کیده چې رسنۍ به د خپلو څیړنیو راپورونو یوه برخه د اداري فساد له منځه وړلو ته ځانگړی کړي خو دا چاره ترسره نه شوه. که څه هم چې د زورواکوفشار، د خبریالانو نه خونديتوب او معلوماتو او اطلاعاتو نه لاسرسی هغه عوامل دي چې دڅیړنیو راپورونو د بڼه والی او پرمختګ مخه یی پښ کړې خو سره له دی هم دې برخې ته درسنیو نه پاملرنه د نیوکې وړ ده.

ددې ترڅنګ دافغانستان رسنیو کورني تولید په ځانگړی توگه دمستندو فلمونو او خپرونو جوړولو ته پام نه دی کړی. په تیرو پنځلسو کالو کې دگوتو په شمیر رسنیو یوازى څومستند فلمونه جوړ کړي چې د رسنیو د څارونکو او لیدونکو قناعت یی نه دی تر لاسه کړی. دخبري راپورونو څرنګوالي (کیفیت) نه دی موندلی. ددې راپورونو څرنګوالی یوډول دی او په ټوله کی د دتیرو کالو په پرتله مخ به څوړ روان دی. خو ددې ټولو نیمګړتیاو سره سره دافغانستان رسنیو په هیواد کی د دموکراسۍ د بهیر په پیاوړتیا، بڼه حکومتوالی، د بشري حقونو په ځانگړی توگه دمیرمنو د حقون مطرح کولو او دپلازمینی کابل او ولایتونو (لرې پرتو) سیمو تر منځ دخبرو اترو د ټینګولو په برخه کی مهمرول لوبولی دی. په ټاکنو په ځانگړی توگه د ۲۰۱۴ کال دولسمشری په ټاکنو کی د برخی اخیستو په موخه دخلکو هڅونه کې درسنیو رول پیر مهم او ارزښتناک و، دافغانستان رسنۍ باید دژورنالیزم منل شویارونو (اصولو) ته درسیدو لپاره اوزد مزل وکړي. خو دا باید له یاده ونه باسوچي د افغانستان پنځلس کاله وړاندی مړ ژورنالیزم یوځل بیا ژوندی شو.

نوې خبریالی او د رسنیو مکلفیتونه

په افغانستان کې د رسنیو او خبریالانو د ټولنولپاره نوي بهیر سربیره پر دې چې پرمختګ او پراختیا یی له ځان سره درلوده خبریالانوته یی گڼ مکلفیتونه هم ور ترغارې کړل دپبلګی په توگه په هغه هیواد کې چې درسنیو قانون موجود نه و، په هغه ځای کې چې دخبریالی مسلکي اخلاق نه وي. خبریالانو دخپلو مکلفیتونو او دندو به اړه لږ معلومات درلودل.

اوسمهال دغوښتنو سره سم باید داطلاعاتو او کلتور وزارت د رسنیو د ملاتړي او تنظیمونکي بنسټ په توگه باید درسنیو د بڼه پرمختګ لپاره بنسټیزه کړنلاره برابره کړې وای. خبریالانو له خپلو حقوقو خبر کړي وای. او کله چې خبریالان له ستونزو سره مخامخ کیدل دهغوې لاسنیوی یی کړې کولای او دهغوې د دوسیو او قضیو څارنه یی کولای.

دحکومت دې لټی او وروسته پاتې والي دخبریالانو د ملاتړ ټولنو او همدارنګه نورو مسلکي بنسټونو درامنځته کیدو اړتیا پیره کړه. پر حکومتی تشکیلاتو جوړه د خبریالانو ملي ټولنه له منځه ولاړه خو دخبریالانو دملاتړ لیسګونه بنسټونه رامنځته شول. دا بنسټونه چې په بېلابېلو برخو کی یی فعالیت پیل کړ پر رسنیو او خبریالانوی خورا اغیر پریښود. او درسنیو د کار دلا اغیزمنتوب لپاره په ۲۰۱۳ کال کې دخبریالانو دملی فدراسیون په نوم بنسټ تر سیوري لاندې سره راټول شول. ددې بنسټ مهمی دندې په لاندې ډول دي.

- په کاري چاپیریال کی خبریالانو ته دورپیښو ستونزو حل کول.

- دخبریالانو لپاره د حق غوښتنه.

- له خبریالانو حقوقي ملاتړ.

- له خبریالانو روغتیا یی ملاتړ.

- دخبریالانو د پوهې کچې دلوراي په موخه دروزونکو پروگرامونو پلي کول.

- له رسنیو نه تخنیکي ملاتړ

دشکایتونو څیړنه

په لومړي سر کې خبریالان پر دې نه پوهیدل چې دستونږی او گواښونو پرمهال چاته ورشي او ایا داسی کوم بنسټ شته چې دهغوې غږ واورې او یا دا غږ داسی ځای ته ورسوي چې دستونږو د حل واک ورسره وي. دخبریالانو دملاتړ ټولنو لومړنی کار همدا اوو چې داسی یو ادرس په گوته کړي او ددې مسولیت یی هم پر خپله غاړه واخیست.

عدالت غوښتنه:

دخبریالانو لپاره د عدالت غوښتنه د بې لگې په توگه دخبریالانو دکار نا عادلانه تړون په اړونده اداره کې کاري فشارونه او بی عدالتی او یا هم په خبریالانو پورې د تړلو موضوعاتو گونگتیا، چې دې ټولو د قوانینو او لویحو شتون ته اړتیا درلوده.

دافغان خبریالانو دخوندیتوب ټولنه هم دهغه بنسټونو په پله کې ده چې تر دامهاله یی دخبریالانو دستونږو د حل هڅې کړې او ارزښمتی او دپلې کیدو وړ طرحې یی حکومت ته وړاندې کړې دي.

دهمدغه بنسټونو او د افغان خبریالانو د فدراسیون دهڅو او فشار په پایله کې درسنیو قانون په په ۲۰۰۳ میلادي کال کې جوړ او بیا وزیرانو شورا له خوا تصویب او د ولسمشرکړي له لورې توشیح او دباور وړ وگرځید. دا قانون دشته نیمگرتیاو له امله دوه ځلې د خبریالانو دملاتړ ټولنو دغوښتنی سره سم تعدیل شو. همدارنگه نور قوانین لکه اطلاعاتو ته د لاسرسی قانون، د ټولیزو رسنیو د جوړولو مقرره او د ژورنالیزم اخلاقي معیارونه هم ددغو ټولنو دهڅو په پایله کې جوړ شوي دي.

کمیټی همدارنگه دولسمشرې د دویم پړاو له ټاکنو وړاندې له دواړو مخکښو نوماندانو ژمنی د تر لاسه کولو طرحه وړاندې کړه دخبریالانو دحقوقو دملاتړ نورو بنسټونو پیر ملاتړ دا دولس ماده بیزه طرحه د دواړو نوماندانو له لورې لاسلیک شوه او دواړو ژمنه وکړه چې دا طرحه به عملی کوی په دې ژمنلیک کې دا موضوعات شامل و.

دخبریالانو حقوقی ملاتړ

کله چې خبریالان په کاري چاپیریال، حکومت او یا هم په ټولنه کې له حقوقی ستونزو سره مخ شوي دي، ملاتړي بنسټونه په ځانگړې توگه دافغان خبریالانو د خوندیتوب ټولنی یی مرستی ته وردانگلي او دهغوې حقوقی ستونزی یی دهغوې د خپلی غوښتنی له مخی د دود او یا هم قوانینو په رڼا کې حل کړي دي.

له خبریالانو روغتیا یی ملاتړ

هغه خبریالان چې د دندې پرمهال له روغتیا یی ستونزو سره مخ کیږي د افغان خبریالانو د خوندیتوب ټولنی ملاتړ تر لاسه کوي دغو خبریالانوته ټولې روغتیا یی اسانتیاو برابرېږي. که په هیواد کې دننه دزیانمنو شویو خبریالانو درملنه شونې نه وي له هیواده دباندی یی د درملنی تابیا کوي.

کمیټی دخبریالانو دروغتیا یی ستونزو په اړه له تر سره شوي پلټنی وروسته وموندله چې ۷۳٪ سلنه خبریالان چې مخامخ دتاوتریخوالی له پیښو سره سرو کار لري او هغه تر خبري پوښښ لاندی نیسي، دې پیښو پرې رواني اغیز کړی دی. کمیټی همدارنگه د دا ډول خبریالانو ددرملنی لپاره هم گام پورته کړی دی او په دې برخه کې یی د متخصصو ډاکترانو په مرسته دهغوی د روانی درملنی په موخه اقدام کړی دی.

دخبریالانو دضرفیتونو او خپرونو دښه والي روزنیز پروگرامونه

دافغان خبریالانو دخوندیتوب ټولنه او نور بنسټونه وخت ناوخت د خبریالانو دضرفیتونو د لوړولو په موخه روزنیز ورکشاپونه جوړوي. دروزنیزو پروگرامونو له ډلی یو تر ټول مهم او اغیزمن پروگرام د خبریالانو دفریکی خوندیتوب پروگرام دی چې دکمیټی له لورې په کال کې دوه یا درې ځلې دمركز او ولایتونو ټولو خبریالانو ته پلی کیږي.

درسنیو تخنیکي ملاتړ

دافغانستان رسنی د رامنځته کیدو له هماغه لومړی ورخی پر بهرنیو مرستو تکیه کړې او تر ډیره بریده دولایتونو رسنی د انترنیوز ادارې له لورې تخنیکي ملاتړ تر لاسه کړې.

پر دې سربيره ځينی نور بنسټونه هم شته چې درسنيوسره يی د خپرونو دښه والي او بيلابيلو خپرونو د چمتو کولو په برخه کې تخنيکی مرستی کړي دي.

د افغانستان په رسنيو کې د ميرمنو منډ ماتونه

هغه ځوانان چې له نوي فکر سره افغانستان ته دراستنيدو په حال کې وو، نو پير ژر د افغانستان د ملي راډيو تلویزون له مبتدلو خپرونو ستري کېدل. ځکه چې د دوی ذوق يی نه شو خړوبولی. نو يوه جدي اړتيا وه چې ځوانان دغه منډ مات کړي او هغه څه يی چې د گاونډيو هېوادونو په تلویزيونونو کې ليدلي او يا يی له راډيو گانو اوريدلي، پخپل هېواد کې هم ولري. البته د خپلو ديني، فرهنگي ارزښتونو په رڼا کې.

پداسې حال کې چې د بهرنيانو پر مټ يوې يا دوه راډيوگانو په افغانستان کې د ملي راډيو تلویزيون نه متفاوتې خپرونې لرلې، مگر د ۲۰۰۱ لومړي کال په وروستيو کې د لومړي ځل لپاره يوه خصوصي راډيو په افغانستان کې جوړه شوه. دوی داسې خپرونې او موسيقي خپروله چې تر ډېره د نوي نسل لپاره په پام کې نيول شوي و.

نه يوازې دا بلکه د ټولو خپرونو بڼه يی متفاوته وه، ځوانان د احساساتو له نيلي راكوز شوي وو او په ډېره نرمه ژبه يی خبرې كولې، تر ډېره د دغو خپرونو چلونكي هلکان او ځوانې نجونې وې.

کرار – کرار خصوصي تلویزيونونه جوړ شول او هغوی هم له گاونډيو هېوادونو په تقليد کولو سره د خپرونو لار خپله کړه.

ځوانې نجونې چې تازه له بېرونه نه راستنې شوې وې او يو ځانگړی بيروني ستايل يی لره، نو ډېره علاقه يی دا وه چې د تلویزيون په پرده راڅرگندې شي.

له دې سره – سره چې دې کار يو لوی فرهنگي او مذهبي محدوديتونه هم لرل، ځوانې نجونې چې په رسنيو کې کار کولو ته چمتو کېدې زيات خطرونه يی هم قبلول. چې دغې چارې د يو شمېر خلکو ووايه او مه وايه مثبت او منفي احساسات هم لرل. دغې منډ ماتوونې زياته سربښندنه هم لرله، چې ددې لومړنۍ قرباني همغه شيما رضايي وه چې د ډېرو په باور د خپلې کورنۍ له خوا په مرموز ډول ووژل شوه.

مگر دا حرکت نه يواځې دا چې په رسنيو کې يی دځوانو نجونو فعاليت مخه ونه نيوله ، بلکه دهغو دشته والي اړتيا يی نوره هم زياته کړه ، تر يو ځايه چې نيکه کوونکي پر دغه چاره يو څه په حقه وو چې زياتره ځوانان چې دې برخې ته مخه کوي اما تور او بې تجربې وو ، يواځې فکر او اندونه چې له دوی سره وو ، دوی يی بريالي بښول ، چې دبرياليتوپونو تر څنگ يی يو څه بښويدنې هم لرې .

زياتره هغه نيوکې دفرهنگي او مذهبي تعصب نه سرچينه اخلي او ددوی دښه نه کار کولو دليل نشته ، وروسته د رسنيو په داخل کې او همدارنگه په رسنيو ددوی موجوديت ته مشاهده کيږي .

دبېلگې په توگه : کله چې يوې خبريالې غوښتل د ماشومانو ديو روغتون نه ليدنه وکړي چې ميندې له خپلو ماشومانو سره يو ځای وې چې راپور وليکي مگر ونه توانيده ، چې يا ميرمنو هلته د ورتگ اجازه نه ورکوله يا يی که ورکوله خبرو اترو ته نه وزگاريدل . دښځينه زندانونو په اړه ، روغتونونو او يا هر مرکز چې په دوی پورې اړه لري وضعيت همداسې دی ، دا اړتياوې ددې سبب شوي چې زياتې ښځې او ميرمنې دې برخې ته راشي او ښې وځليزي .

له دې ټولو سره سره په هيواد کې درسنيو په ازادۍ زياتې ښځينه خبريالې له دې وضعيت نه خوښې نه دي ، دوی ادعا کوي چې دخبري رسنيو په ټولو بنسټونو کې په ځانگړي ډول په انځوريزواو غږيزو رسنيو کې پر دوديزو محدوديتونو سربيره سليقوي برخوردونه هم ددې سبب کيږي چې په رسنيو کې دميرمنو دپرمختگ مخه ونيسي .

د اريانا نيوز خبرياله ويدا ساغري وايي چې، په رسنيو کې نارينه هيڅکله مهم بستونه ښځينه و ته نه ورکوي، تر دې چې ځينې وختونه مسلکي ښځينه مقررېداي هم نشي. ددې خبرې دوه دليلونه دي، يو دا چې د تکړه او مسلکي خبريالې سره

مغرضانه چال چلند نشي کولی او دویم دا چې د خپل کاري موقف د اخیستو ویره ورسره نه وي. د هغې په وینا له بنځینه خبریالانو نه د ارزانه ایزارو او د مخاطبینو د جذب وسیلې په توګه استفاده کېږي. هغه بنځې چې د لوړه پوهه ولري په سختی سره کولی شي چې په رسنیو کې پاتې شي.

یو شمېر خبریالان په دې اند دي چې سړي په رسنیو کې د بنځینه خبریالانو د پرمختګ مانع ګرځي او د کلیدي پوستونو لپاره ځینې بهانې ورته لټوي؛ لکه د زیزون پر مهال کاري رخصتي.

دا ستونزې نه یوازې دا چې په خصوصي رسنیو کې دي، بلکې تر ډېره په دولتي رسنیو کې هم تر سترګو کېږي او د یوې نیمې لسیزې راهیسې د افغانستان دولت په دې نه دی توانیدلی چې په نورو دولتي ادارو، د وزارتونو عامه اړیکو ریاستونو او مستقلو ادارو کې د بنځینه خبریالانو له مهارتونو ګټه واخلي.

دولت ولې د دومره ویاندویانو تر منځ یوه بنځینه د ویاندې په توګه نه ده غوره کړې؟ ایا د دومره بنځینه خبریالانو تر منځ یوه هم داسې نشته چې د یوې ادارې ویاندې په توګه دنده ترسره کړي. دا منل شوې خبره ده چې نارینه نسبت بنځینه و ته په اداري فساد او رشوت کې ژر ښکېل کېږي.

په رسنیو کې د نر واکۍ چاپېریال هم په رسنیو کې د بنځینه و د کار نه کولو یو لامل ګڼل کېږي.

د مکيه منیر په نوم یوه بنځینه خبریاله چې کابو یوه لسیزه په دې برخه کې دنده اجرا کوي، وايي چې نارینه د تبعیض له امله دا هیڅکله نشي زغملی چې د بنځینه و لاس لاندې کار وکړي، سره ددې چې هغه له دوی څخه پخپل مسلک کې ډېر پیاوړې وي. دا حقیقت د یوې خبریالی له لورې لیکم. هغه وايي: ((کله چې په یوې راډیو کې د نیوز منیجرې په توګه معرفي شوم، ټول هغه نارینه همکاران چې پخوا یې راسره ښې اړیکې درلودې، یو ناڅاپه مې پر وړاندې ودریدل او مخالفت یې راسره پېل کړ)). د هغې په اند تر هغې چې بنځینه و ته په سپکه کتل کېږي، په کلیدي پوستونو کې د ښځو لپاره ځای نه موندل کېږي.

ددې سره – سره چې د ورځپاڼې لیکلو او رسنیو مدیریت په برخه کې د تحصیل کړی شوو میرمنو کمی نشته، خو د دوی ډېری د ژورنالېزم په برخه کې په ناڅېر معاش په ځانګړې توګه د تفریحي او سات تیري پروګرامونو او یا هم د سوداګریزو اعلانونو په برخه کې، هغه د مهارت او مسلکیتوب له امله نه، بلکې د دوی د ښکلا له مخې استخدام کېږي.

د ټولو ستونزو سربرېره چې په رسنیو کې د بنځینه و په وړاندې موجودې دي، ځینې بنځینه و خبریالانو ټولې شته ستونزې منلي او په رسنیو کې یې خپلو دندو ته دوام ورکړی ددې سره چې د وسلوالو مخالفانو له خوا د سختو امنیتي ستونزو او د ټولنې کولتوري او سنتي رواجونو سره مخامخ دي.

د وروستیو څو کالونو په اوږدو د هېواد امنیتي حالت مخ په خرابېدو دی، دې حالت نیغ په نیغه په رسنیو کې بنځینه خبریالانو باندې منفي اثر کړی دی.

ځوانه خبریاله مینا حبیب چې له یوې لسیزې را پدېخوا خبریالی کوي وايي: د له ۲۰۰۴ څخه تر ۲۰۰۹ کال پورې د بنځینه و حالت نسبتاً ښه و، ځکه چې امنیتي شرایط دومره خراب نه وو. خبریالانو به تر ډېره په رسنیو کې کار کولو او د راپورونو چمتو کولو لپاره به یې حتی ولایتونو ته هم سفر کولو، چې دا حالت د ۲۰۰۹ څخه تر اوسه سرچپه شوی چې بنځینه خبریالانې د نورو په سر کې دي.

دم ګری بنځینه خبریالانې په پلازمینه او ولایتونو کې د دولت مخالفینو د فشارونو لاندې، د روحي، رواني او کولتوري فشارونو لاندې دي، دا ددې لامل شوي چې یو شمېر بنځینه خبریالانې خپلې دندې پرېږدي او یا هم له هېواده بېرون وتښتي.

د وروستۍ یوې نیمې لسیزې تحولاتو په هېواد کې د ۷۰ خصوصي تلویزیونونو، ۳۶۰ محلي او ملي راډیو ګانو، د ۸۰۰ چاپي رسنیو چې په دوی کې ځینې ورځپاڼې، اونیزې، مجلې او فصلنامې دي په پلازمینې او ولایتونو کې منځته راتګ زمينه مساعده کړه.

خو له بده مرغه ددې سره – سره ميرمنې چې د افغانستان نيمايي جوړوي او د ولسواکۍ او د بيان د ازادۍ په تحقق کې يې د نارينه و سره په خوا کې له ټولو ستونزو سره – سره مبارزه کړې او برخه اخيستې، مگر نن يې حضور د تجربه لرونکو کادرونو په حيث له ننگونو سره مخامخ دی او له پامه غورځيزي او په شعوري ډول يې تحصيل او تجربه هم څنگ ته شوې ده. د يادونې وړ ده چې د رسنيو مديريت ته د تجربه لرونکو ميرمنو لاره نه موندل يو قصدي عمل دی، چې د دوی د ټکولو لپاره تر سره کېږي او دوی ته اجازه نه ورکول کېږي چې پرمختگ وکړي.

پايله

۱. ۲۰۱۶ کال د خبريالانو لپاره تر ټولو خونړی و. تر دې دمه لس خبريالان وژل شوي، هغه شمېره چې د افغانستان د رسنيو په تاريخ کې بې سارې ده. له بل پلوه په سلو کې د ۵۳ تاوتريخوالی پيښو زياتېدنه چې د ۲۰۱۵ کال د لومړيو شپږو مياشتو پرتله زياتوالی ښيي، دا د خبريالانو د خونديتوب پر وړاندې يوه جدي اندېښنه ده.

۲. د طالبانو له لوري د خبريالانو پر وړاندې د تاوتريخوالي زياتيدل او د ډول بدليدل يې د خبريالانو پر وړاندې د تهديد څرنگوالی هم زيات والی دپام وړ بدل کړی دی. دې بدلونونو په افغانستان کې خبريالي نسبت پخوا ته ډېره خطرناکه کړې او د خبريالانو د وژل کېدو او زخمي کېدو شونتيا يې تر بل هر وخت زياته کړې ده.

۳. ټوليزه بې ټکاوې او د طالبانو په لاس د يو شمېر ولايتونو د سقوط خطر، د کندوز د سقوط په تعقيب دا حقيقت برېښوي چې خبريالان په نا امنو ولايتونو کې تر ټولو زيات ددې حالاتو قربانيان دي.

۴. رسنۍ د او د بيان ازاي چې د تېرې يوې نيمې لسيزې لويې لاسته راوړنې دي، خو د جدي ننگونو سره مخامخ دي. د خبريالانو پر وړاندې گواښونه، مالي ستونزې، د څرنگوالي له پلوه د رسنيو نه پرمختگ، د گوندي رسنيو زياتوالی د رسنيو پر وړاندې لويې ننگونې دي. همدا رنگه د حکومت له خوا له رسنيو سره د معلوماتو نه شريکول هم د خبريالانو پر وړاندې جدي ستونزه ده.

۵. سره له دې چې ميرمنې په رسنيو کې فعاله ونډه لري، خو د دوی دغه پرمختگ په ټوله کې يوازې په تفريحي خپرونو او يا د خبرونو د وياندويانو په توگه دی. دا رنگه د دوی حضور په لويو ښارونو پورې تړلی دی چې په رسنيو کې کار کوي، په لېرې پرتو ولايتونو کې د دوی شتون د هيڅ په حساب دی. ميرمنې په خبري او د رسنيو په رهبري کې ډېره کمزورې ونډه لري.

۶. رسنۍ د کارمندانو حقوقو په برخه کې ډېرې کمزورې دي او په ډېرو برخو کې غير عادلانه عمل کوي، چې دا مسله د خبريالانو به برخه کې ډېره جدي گڼل کېږي.

۷. د خبريالانو ستونزو ډېروالي سره سره چې دوی په رسنيو کې ورسره لاس و گريوان دي، د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت او د خبريالانو نورې ملاتړې ادارې د خبريالانو حقوقو په برخه کې کمزورې چلند کوي. د مقررې د جوړولو لارې چارې او د ټوليزو رسنيو فعاليتونه چې د قانون پر بنسټ د دا وړ زياتو مشکلاتو د حل په موخه رامنځته شويدي تر اوسه پورې د رسنيو له خوا ندي عملي شوي. د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت ددې مقرر د تطبيق او نظارت په برخه کې هيڅ د پام وړ اقدام نه دی کړی.

سپارښتنې

۱. افغان حکومت، نړيواله ټولنه او د خبريالانو د ملاتړ نړيوال بنسټونه بايد د خبريالانو د خونديتوب پر وړاندې کولې گامونه پورته کړي. افغان حکومت په ځانگړي ډول د ملي امنيت شورا بايد د خبريالانو د خونديتوب طرز العمل بشپړ کړي او د پلي کېدو په برخه کې يې بايد مرسته وکړي. د افغانستان حکومت بايد د خبريالانو د خونديتوب په برخه کې د رسنيو له ملاتړو ټولنو او مسولو مديرانو سره پام وړ مرسته وکړي. همدا رنگه مرکزي حکومت په ولايتي حکومتونو په ځانگړي ډول په نامنو ولايتونو کې امر وکړي چې د خبريالانو د خونديتوب په برخه کې ورسره جدي مرسته وکړي. د ولايتونو د سقوط پر مهال د رسنيو لپاره يو پروگرام جوړ کړي چې د ستونزو پر مهال خبريالانو سره مرسته وکړي.
۲. د رسنيو د ملاتړ ملي او نړيوال بنسټونه د خپلو ټولو شته امکاناتو نه د خبريالانو د خونديتوب لپاره گټه پورته کړي. دوامداره عدالت غوښتنه او هغه لارې چارې چې له وړاندې نه د دوی په مصونيت کې مرسته کولی شي، چې دوی ته روزنيزو کورسونو په چمتو کولو سره سرته رسيزي چې بنابري د دوی د ځاني خونديتوب مسايل هم پکې راوڼغارل شي.
۳. رسنۍ بايد خپلو کارکوونکو خونديتوب ته لومړيتوب ورکړي. د دوی د خونديتوب په تړاو د لازمو تدابيرو نيول نه يوازې دا چې د رسنيو اخلاقي مسوليت دی، بلکه د دوی قانوني مکلفيت هم دی. د ټوليزو رسنيو د فعاليتونو په برخه کې جوړه شوې مقررې د دوی مکلفيتونه هم په ډاگه کوي.
۴. د رسنيو د خونديتوب اړتيا تر هر مهال زياته اوس مهال محسوسيزي. همدغې ټکي ته په پام سره بايد نړيواله ټولنه د خبريالانو د خونديتوب لپاره چې د دوی د ساتنې او د بيان د ازادۍ په رښتينواله کې مهم رول لري، بايد لازم اقدام وکړي. پر افغان حکومت د خبريالانو د خونديتوب په برخه کې فشار راوړل او د رسنيو د ملاتړو بنسټونو ملاتړ کول د خبريالانو د مصونيت په تړاو دوی ته د روزنيزو کورسونو چمتو کول مهم اقدامات بلل کېږي.
۵. د رسنيو پر وړاندې د مالي ستونزو گواښ هم پام وړ دی. بايد په دې برخه کې هم افغان حکومت او نړيواله ټولنه دوی ته لاس ورکړي. دا ډول پروگرامونه لکه سبسايډي يا مساعدت او يا هم داسې يوه کرنلاره چې تر مخه يې دوی وتوانيزي چې سوداگريز اعلانونه راخپل کړي، نړيواله ټولنه بايد د رسنيو او د بيان له ازادۍ ملاتړ په خپلو تگلارو او لومړيتوبونو کې راولي.
۶. په افغانستان کې د رسنيو پام وړ پرمختگ د نړيوالې ټولنې د سخاوت مندانه مرستو پورې دی؛ نو نړيواله ټولنه بايد دغه پرمختگ چې د دوی په زيات مالي لگښت ترسره شوی په اسانۍ له لاسه ورنکړي.
۷. رسنۍ د ميرمنو په رسنيو کې د پراخې ونډې اخيستي او مديريت کولو په برخه کې لازمي پريکړې وکړي. همدا رنگه بايد د هغوی د جنسي ځورونو نه چې لوی مشکل دی او په زياترو رسنيو کې رامنځته کېږي، د يوې مشخصې کرنلارې په جوړولو سره مخنيوی وکړي. افغان حکومت بايد په رسنيو کې د ميرمنو د وضيعت د ښه کولو په برخه کې بايد يوه مقررې جوړه کړي چې په جديت سره عملي شي. د رسنيو ملاتړ بنسټونه بايد په دې برخه کې له رسنيو سره مرسته وکړي او هغه کرنې چې تر سره کېږي، وڅاري.
۸. حکومت بايد د ټوليزو رسنيو په برخه کې د مقررې په جوړولو او تطبيقولو سره چې د رسنيو زياتره مشکلات پکې حلېږي، اقدام وکړي او لازم او جدي تدابير ونيسي. د مقررې د نشتون په صورت کې به مشکلات په خپل ځای پاتې وي.